

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Iohanni Ministro & fratribus S. Trinitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

districte præcipiendo mandamus, quatenus præfatum magistrum ad præbendam & archidiaconatum sibi concessum tam libenter quàm liberaliter admittentes, faciatis eundem vel procuratorem suum præbendam & archidiaconatum pacifice possidere; ut & idem magister in vobis se gaudeat fraternæ dilectionis solatium invenisse, & nos, qui pro ipso puro corde & voluntate sincera scripta nostra dirigimus, devotionem vestram valeamus in Domino merito commendare. Alioquin nos venerabili fratri nostro Elien. Episcopo noveritis injunxisse ut præfato magistro præbendam & archidiaconatum, non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet, si ei de canonica concessione constiterit, nostra fretus auctoritate non differat assignare, & faciat pacifice possidere; illos censura ecclesiastica percellens qui se duxerint mandato nostro temerè opponendos. Datum Laterani XVI. Kal. Januarij.

ELIEN. EPISCOPO.

Epist. 479.
Ejusdem argu-
menti.

SI eorum petitionibus &c. *ferè in eundem modum ut supra usque ad verbum* commendare. Ideoque fraternitati tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus præfato magistro præbendam & archidiaconatum, non obstante contradictione vel appellatione cujuslibet, si tibi de canonica concessione constiterit, nostra fretus auctoritate non differas assignare & facias pacifice possidere, illos censura ecclesiastica percellens qui se duxerint mandato nostro temerè opponendos. Datum ut supra.

RICARDO ILLUSTRIS
Regi Anglorum.

Epist. 480.
Ejusdem argu-
menti cum dua-
bus præceden-
tibus.

CVM regnorum status per virorum prudentum consilia de bono semper consueverit in melius prosperari, qui ad ipsorum regimen Domino disponente vocantur, viris prudentibus & discretis favorem debent & gratiam libenti animo impertiri, & ipsorum, prout convenit, intendere incrementis. Cum enim, sicut credimus, magnificentia regia non ignoret qualiter dilectus filius magister P. de Corbolio inter alios Clericos orbis scientia literali præfulgeat, & sua probitate & discretionem sit admodum commendandus, ad dilectionem ipsius

prompta debes voluntate concurrere, & eum tam libenter quàm efficaciter exaudire. Cum igitur venerabilis frater noster Eboracen. Archiepiscopus ei præbendam Eboracen. Ecclesiæ cum archidiaconatu contulerit, super cujus possessione per dilectos filios Decanum & Capitulum Eboracense, prout dicitur, impeditur; pro ipso, sub cujus magisterio nos aliquando extitisse recolimus & ab eo audivisse sacrarum paginam scripturarum, puro corde, conscientia bona, & voluntate non ficta serenitatem regiam duximus literis apostolicis exhortandam; rogantes attentius, & monentes, quatenus prædictum magistrum nostrarum precum intuitu & suæ probitatis obtentu diligas propensius & honores, & ad habendam possessionem pacificam archidiaconatus & præbendæ auxilium regiam serenitatis exhibeas; ita quòd ipse magister ad servitium magnitudinis regiam fortius accendatur, & nos, cum preces nostras, præsertim quas de tam puro corde proferimus, cognoverimus exauditas, ad audiendum petitiones tuas possumus magis favorabiles inveniri. Datum ut supra.

IOHANNI MINISTRO
& fratribus S. Trinitatis.

OPERANTE divinæ dispositionis clementia in sedis apostolicæ specula constituti, piis debemus affectibus suffragari, & eos, cum à caritatis radice procedunt, perducere ad effectum; præsertim ubi quod quæritur, Iesu Christi est, & privata communis utilitas anteferatur. Sanè cum tu, dilecte in Christo fili frater Iohannes Minister, ad nostram olim præsentiam accessisses, & propositum tuum, quod ex inspiratione divina creditur processisse, nobis humiliter significare curasses, intentionem tuam postulans apostolico munimine confirmari; nos ut desiderium tuum fundatum in Christo, præter quem poni non potest stabile fundamentum, plenius nosceremus, ad venerabilem fratrem nostrum Episcopum & dilectum filium Abbatem sancti Victoris Parisien. cum nostris te duximus literis remittendum; ut per eos, utpote qui desiderium tuum perfectius noverant, de intentione tua & intentionis fructu ac institutione ordinis & vivendi modo instructi, assensum nostrum tibi possemus securius & efficacius

Epist. 481.
Concordantia
iuxta qui
vivere debeant.

impertiri. Quia igitur, sicut ex eorum literis cognovimus evidenter, Christi luerum appetere videmini plus quam vestrum, volentes ut apostolicum vobis ad sit prædium, regulam juxta quam vivere debeatis, cujus tenorem dicti Episcopus & Abbas suis nobis inclusum literis transmiserunt, cum his quæ de dispositione nostra & petitione tua, sibi Minister, duximus adjungenda, præsentium vobis & successoribus vestris auctoritate concedimus, & illibata perpetuo manere facimus. Quorum tenorem, ut evidentiùs exprimat, inferiùs iussimus annotari.

IN NOMINE sanctæ & individuæ Trinitatis. Fratres domus sanctæ Trinitatis sub obedientia Prælati domus suæ, qui Minister vocabitur, in castitate & sine proprio vivant. Omnes res, undecunque licitè veniant, in tres partes dividant æquales, & in quantum duæ partes sufficient, exequantur ex illis opera misericordiæ, cum sui ipsorum & eis necessariò famulantium moderata sustentatione. Tertia verò pars reservetur ad redemptionem captivorum qui sunt in carcerati pro fide Christi à paganis, vel dato pretio rationabili pro redemptione ipsorum, vel pro redemptione paganorum captivorum, ut postea rationabili commutatione & bona fide redimatur Christianus pro pagano secundum merita & statum personarum. Cùm verò pecunia data fuerit, vel aliquid aliud, licetè specialiter & propriè detur ad aliquid, semper de consensu illius, qui dederit, tertia pars separetur, & aliter non recipiatur, exceptis terris, pratis, vineis, nemoribus, ædificiis, nutrituris, & hujusmodi. Fructus enim inde exeuntès, deductis expensis, scilicet medietate remota pro expensis, in tres partes dividantur æquales, sed quæ paucas vel nullas recipiant expensas, omnes dividantur. Cùm verò panni vel calciamenta vel minuta hujusmodi, quibus necesse sit uti, quæ vendi vel conservari non expedit, data fuerint, vel à se ipsis habuerint, non dividantur, nisi Ministro domus & fratribus visum fuerit expedire. de quibus singulis dominicis diebus, si fieri potest, in Capitulo delibetur. Si tamen prædicta, ut panni, terræ, nutrituræ, sive minuta venderentur, precium inde proveniens in tres partes ut supra dividatur.

Omnes Ecclesiæ istius ordinis intuentur nomine sanctæ Trinitatis, & sint plani operis. Fratres possunt esse in una cohabitatione, * tres Clerici, & tres laici, & præterea unus, qui procurator sit, qui non Procurator, sed Minister, ut dictum est, nominetur, ut *Frater N. Minister domus sanctæ Trinitatis*, cui fratres repromittere ac impendere obedientiam teneantur. Omnibus fratribus suis, sicut sibi met, Minister fideliter administret. Vestimenta sint lanæ, & alba, & liceat eis habere pellicias singulis singulas, & bracas, quas jacentes non deponant. Iaceant in laneis; ita quòd plumea fulcra vel culcitra, nisi in ægritudine laborantes, in domibus propriis minimè habeant. Cervical verò ad sustentationem capitis permittantur habere. In cappis fratrum imponantur signa. Equos non ascendant, nec etiam habeant; sed asinos tantum liceat ascendere, datos, vel accommodatos, vel de propriis nutrituris susceptos.

Vinum sumendum à fratribus taliter temperetur, ut sobriè sumi valeat. Jejunent ab Idibus Septembris, secunda, quarta, & sexta feria, & sabbato, nisi solennis festivitas intervernerit, usque ad Pascha: sic tamen ut ab Adventu usque ad Nativitatem Dominicam & à Quinquagesima usque ad Pascha, exceptis Dominicis diebus, in cibo quadragesimali jejunent, & alia similiter jejunia quæ consuevit Ecclesia celebrare. Potest tamen quandoque Minister jejunium cum discretionem relaxare propter ætatem, vel viam, & aliam justam causam, vel facultate inspecta etiam augmentare. Carnibus datis ab his qui foris sunt, vel sumptis de propriis nutrituris, vesci liceat tantum in Dominicis diebus à Pascha usque ad Adventum Domini, & à Natali usque ad Septuagesimam, & in Nativitate & Epiphania Domini, & in Ascensione Domini, & Assumptione & Purificatione beatæ Mariæ, & in festivitate omnium sanctorum. Nihil emant ad victum, præter panem, & pulmentum, scilicet fabas, & pisa, & hujusmodi legumina, olera, oleum, ova, lac, caseos, & fructus. Sed neque carnes, neque pisces, sive vinum liceat emere, nisi ad necessitatem infirmorum, vel minorum, vel pauperum, aut in magnis solemnitatibus. Liceat tamen nutrituras emere, & nutrire. Cùm verò in itinere sive pe-

In codice privilegiorum ordinis ita legitur, tam Clerici, quam laici,

regrinatione fuerint, liceat eis, sed par-
 cè, vinum emere, & pisces in Quadra-
 gesima, si necesse fuerit; & si quid eis
 datum fuerit, inde vivant, & residuum
 in tres partes dividant. Tamen si fuerint
 in via profecti ad redimendum captivos,
 quicquid eis datum fuerit, totum debent
 ponere in redemptionem captivorum,
 præter expensas. In civitatibus, in villis,
 sive castellis, in quibus proprias domos
 habuerint, nihil omnino extra domos il-
 las, nisi fortè in domo religionis, etiam si
 à quovis rogentur, comedant, vel bibant,
 nisi fortè aquam in domibus honestis;
 nec pernoctare præsumant extra hujus-
 modi domos. Nunquam in tabernis vel
 in hujusmodi locis inhonestis habitent,
 comedant, vel bibant. Qui autem hoc
 præsumperit, juxta arbitrium Ministri
 gravi vindictæ subiaceat.

Talis sit caritas inter fratres, Cleri-
 cos, & laicos, ut eodem victu, vestitu,
 dormitorio, refectorio, & eadem men-
 sa utantur. Infirmi seorsum dormiant, &
 comedant: ad quorum curam habendam
 conversus aliquis, laicus, sive Clericus,
 deputeretur, qui ea quæ necessaria fuerint
 inquirat & ministret sicut fuerit mini-
 strandum. Moneantur tamen infirmi, ut
 lauta sive nimium sumptuosa cibaria
 non requirant, commoda potius & sa-
 lubri moderatione contenti. Cura hos-
 pitum & pauperum & omnium euntium
 & redeuntium uni de discretioribus &
 benignioribus fratribus injungatur, qui
 audiat eos, & ut expedire viderit, cari-
 tatis solatium administret. Requirit ta-
 men ab illis quos crediderit admitten-
 dos, si eis quæ fratribus apponuntur ve-
 lint esse contenti. Ad lauta quidem &
 sumptuosa cibaria non oportet quem-
 quam admitti. Quæcunque tamen præ-
 standa sunt, cum hilaritate præstentur.
 & nulli maledictum pro maledicto red-
 datur. Si quis, & maximè religiosus, ad
 hospitandum advenerit, benignè susci-
 piatur, & caritative juxta posse domus
 illi subministretur. Avena, tamen vel
 aliud in loco avenæ hospitibus non de-
 tur, si fuerint in civitate, vel oppido, vel
 ubi venalis inveniatur; nisi fortè religio-
 si sint hospites, vel tales qui ad manum
 non habeant, & non emere possint. Si
 autem hospites venalem non invenerint,
 & in domo qua suscepti fuerint in-
 veniatur, congruenter eis præbeatur.
 Nullus frater laicus vel Clericus sit, si

fieri potest, sine proprio officio. Si quis
 verò laborare noluerit, & potuerit, lo-
 cum ipsum deserere compellatur, cum
 Apostolus dicat: *Qui non laborat, non
 manducet.*

Silentium observent semper in Eccle-
 sia sua, semper in refectorio, semper in
 dormitorio. De necessariis tamen liceat
 loqui in aliis temporibus aptis, & re-
 missa voce, humiliter, & honestè. & ex-
 tra prædicta loca ubique sermo eorum
 sit honestus, & sine scandalo. Similiter &
 eorum omnis status, gestus, vita, actio,
 & omnia alia honesta in eis reperiantur.
 Capitulum, si fieri potest, singulis domi-
 nicis diebus in singulis domibus Mini-
 ster cum fratribus suis teneat, & de ne-
 gotiis domus & domui sive fratribus da-
 tis, ut ad redemptionem captivorum ter-
 tia pars deputeretur, fratres Ministro &
 Minister fratribus rationem fideliter red-
 dant. Non solum fratribus, sed & fami-
 liæ domus pro capacitate sua similiter
 singulis Dominicis diebus, si fieri potest,
 exhortatio fiat; & quid credere aut age-
 re debeant, simpliciter moneantur. De
 omnibus rebus & clamoribus in Capitu-
 lo fratres judicentur. Nullus fratrum
 fratrem suum in publico accuset, nisi be-
 ne possit probare. Qui autem hoc fece-
 rit, pœnam subeat, quam reus subiret,
 si convinci potuisset, nisi Minister ex
 causa cum eo dispensare voluerit. Si qui
 scandalum vel aliquid hujusmodi fece-
 rint, vel (quod absit) se invicem percuf-
 serint, juxta arbitrium Ministri majori
 vel minori vindictæ subiaceant. Si quis
 frater in fratrem peccaverit, id est, con-
 tra fratrem, id est, eo solo sciente qui in-
 juriam passus est, sustineat patienter,
 licet sit innocens, & cum quieverit com-
 motio animorum, benignè & fraternè
 commoneat & corripiat eum usque ter-
 inter se & ipsum solum, & pœnitentiam
 agere de commisso, & à similibus in po-
 sterum abstinere. Quod si non audierit,
 dicat Ministro, & ille corripiat eum se-
 cretò secundum quod viderit saluti ejus
 expedire. Qui verò scandalum movit, &
 per se emendare voluerit, totum ante
 pedes scandalizati petens veniam se ex-
 tendat; & si semel non sufficit, usque
 ter illud idem faciat. Si verò hoc in pu-
 blicum venerit, quæcunque securura
 fuerit pœnitentia hæc sit prior, scilicet
 ante pedes Ministri petendo veniam to-
 tius corporis extensione, & postea se-

cundum ejus arbitrium emendetur. Generale Capitulum semel in anno celebratur. quod fieri debet in octavis Pentecostes. Si pro necessitate domus debitum aliquod fuerit contrahendum, prius in Capitulo fratribus proponatur, & cum eorum fiat consilio & assensu; ut sic & suspiciones & murmuraciones evitentur. Si quisquam de substantia domus violentiam fecerit, & ad judicem oportuerit referri, non ante hoc fiat quam caritative ille à fratribus primò, post ab aliis vicinis similiter moneatur.

Electio Ministri per commune fratrum consilium fiat; nec eligatur secundum dignitatem generis, sed secundum vitam meritum, & sapientiæ doctrinam. Ille verò qui eligitur, sacerdos sit, vel clericus ordinibus aptus, & sit professus. Minister verò, sive major, sive minor, sacerdos sit. Major Minister confessiones fratrum omnium congregationum ejusdem ordinis audire potest. Minor verò Minister omnium fratrum suæ domus audiat confessiones; dummodo verecundia repetiti excessus occasionem minimè præbeat tardiùs Prælati suis vel minùs purè quam deceat confitendi. Sollicitè verò Minister provideat ut præcepta regulæ, sicut ceteri fratres, per omnia teneat. Postquam verò electus fuerit, si ex culpa deponi meruerit, per majorem Ministrum convocatis tribus vel quatuor Ministris minoribus deponatur, & alius, qui dignus sit, loco ejus subrogetur. Si verò pro remotione terrarum vel alia causa rationabili major Minister hoc facere non poterit, Ministris minoribus magisque religiosis committat; & quod illi fecerint auctoritate majoris, ratum habeatur. Major verò Minister si pro excessibus corrigendus vel deponendus sit, per quatuor aut quinque Ministros ejusdem ordinis magis religiosos hoc fiat, qui tunc auctoritate generalis Capituli ad hoc eligi debent.

Si quis hujus ordinis frater esse voluerit, primò per annum cum expensis suis, præter victum, habitu suo & omnibus suis retentis, in ordine pro Deo seruiat; & post annum, si bonum & conveniens videatur Ministro domus & fratribus & illi, & locus vacaverit, recipiatur. nihil tamen pro receptione sua exigatur. Si quid tamen gratis dederit, recipiatur; dum tamen tale sit de quo non videatur Ecclesiæ litigium imminere. Si verò de

cujusquam moribus visum fuerit dubitandum, prolixior de eo probatio habeatur. Si ante receptionem aliquis se intemperanter habuerit & impatiens disciplinæ, & ad arbitrium Ministri non emendaverit mores suos, tribuatur ei modestè licentia cum omnibus quæ attulit recedendi. In ordine verò aliquis non recipiatur antequam annum videatur vigesimum complevisse. Professio verò in arbitrio Ministri relinquatur.

Pignora non accipiant, nisi decimas cum licentia sui Episcopi, de manu laici. Iuramenta non faciant, nisi in magna necessitate, & cum licentia Ministri, vel jussi ab Episcopo suo vel ab alio vices apostolicas gerente. & hoc pro honesta & justa causa. Si quod vitium in re qua venditur notum fuerit, indicetur emptori. Depositum auri vel argenti vel pecuniæ non liceat eis suscipere. Ipsa die qua infirmus venerit, vel apportatus fuerit, de peccatis suis confiteatur, & communicet. Omni secunda feria, (præterquam in octavis Paschæ & Pentecostes & Nativitatis Domini & Circumcisionis & Epiphaniæ & præterquam in festivitibus quæ ad colendum pronuntiantur) finita Missa pro fidelibus, fiat absolutio fidelium defunctorum in cimiterio. Singulis quoque noctibus ad minus in hospitali coram pauperibus profatu & pace sanctæ Romanæ Ecclesiæ & totius Christianitatis & pro benefactoribus & pro his pro quibus generalis Ecclesia confuevit orare, communis fiat oratio.

In regularibus horis morem beati Victoris observent; nisi fortè pausationes vel aliæ prolixitates vel vigiliæ, occasione laboris & paucitatis servientium, de consilio piorum & religiosorum virorum fuerint remittendæ. Propter paucitatem etenim suam tantas pausationes in psallendo facere non tenebuntur, nec ita tempestivè surgere. In rasura similiter ordinem sancti Victoris sequantur Clerici. Laici verò barbas non radant, sed eas crescere modestè permittant.

Nulli ergo &c. nostræ concessionis & constitutionis &c. Datum Laterani XVI. Kal. Januarij, anno incarnationis dominicæ millesimo centesimo nonagesimo octavo, pontificatus nostri anno primo.

